

**DE CYSTITIDE
DISSERTATIO
INAUGURALIS
JACOBI BALDINI
FANTONI**

Giacomo Baldini Fantoni

DE CYSTITIDE

DISSERTATIO INAUGURALIS

JACOBI BALBINI PANTONI

PATAVII

EX TYPIS VALENTINI CRESCENTI

1891.

Handwritten signature or stamp

1891.

ALL'AMOROSA MIA GENitrice
CHE CON SINGOLARE AFFETTO
MI FO PRONDA DI SANI CONSIGLI
E DI CURE PIUOSE.
QUESTA TERZA PARTE
IN SEGNO DI GRATITUDINE
IL FIGLIO RINGRATIOSO OFFERTA

In magis Hippocratis libris, et præcipue in Aphorismis, non solum venarum inflammationes, sed etiam ejusdem organi morborum descriptiones occurrunt. Medicis vero, qui ævi nostri sunt, ad hanc causam deesse soleri atque venarum morbos amplius neglexerunt, nisi, de symptomatibus magis quam de partu affectæ conditione solliciti, ad dysuriam, stranguariam, et hæmaturiam redierunt. Quapropter cum diligentissimum anatomicum observator et medicus illusterrimus Fredericus Hoffmannus cystitidis entericæ causam describere agrosus esset, novum venarum morbum pilogorum illam declaravit; Lientzod eam præter multam ætæ senectutem, morbum inæditum pronuntiavit, addiditque de hoc affeetu aliam apud Auctores existentem esse. Cum Lientzod plane assensit Vagel, qui de cystitide verba faciens ait: « nulla deo sit hope modo a recentioribus tactoribus mentio » Et re quidem vera, clarissimus Galienus, in opere cumi huc digesto, quod de præuri medica scripsit, via aliquam impendit hanc, cum de cystitide loqueretur.

Hodie vero, præsertim Joannes Pierre Frank ingenuis acque charitabilis genio clarissimo, venarum morbos Medici præter atque Chirurgi illustravit, inter

quæ hacten usque Boyer, S. J. Sumnering, L. J. Begia, Cuvier, Roche, Camis aliique; quorum studio et observationibus utitur cystitidem delineabo.

I. Nomen et divisio

Cystitis vocatur, inflammatio veluti vesicae urinae, organi sinuatae arteriae utriusque distinctae, extensa infarctu ex una solius superficie apertæ, adeoque phlogosin subeundi pendens.

In cystitide distincta non omnes conveniunt pathologi: quidam enim ut Boyer, phlogosin meminerunt tantum vocare, et illa solius membranae mucosae quædam, quæ aliando frequenter occurrit, distinguant, licet nec semper, nec plerumque in vesica, an uretra vel utero membranae adhaeret, statim ponat: alii e contra (J. P. Frank, Sumnering, Camis, Roche, Begia) cystitidem in acutam et chronicam dividunt, et ad hanc ultimam vesicae cancerum referunt. Quæ quidem divisio, prout alia vobis ardeat, utpote quæ pro præci magis comode, ita et quæ aliquæ prænotatæ difficultates, ut inferas clare patebit.

II. Cystitis acuter symptomata

Ita in pueri occurrit cystitis acuta, et vel repente, vel paulatim evolvitur. Dolorem utique sensit ad regionem hypogastriam et infra-umbilicalem, profundam, deinde acutam. latera horrores rigi accendunt cum pulsu hauri, quibus paulo post calor evolvitur universalis cum aliis symptomatibus febrium continuarum: pulsu den-

quantitate, duri, contracti deprehenduntur. Præter dolorem in hypogastrio alia evolvuntur symptomata ex lætione venarum procedentia, utque varia, pro varia venarum regione quæ phlogosî contigiat. Vel enim hæc per totam vena, quod rix ab omni parte accidit, est dispersa; vel ejusdem vena: partem, lateralem nempe, anteriorem, posteriorem aut superiorem, vel inferiorem seu cervicem occupat. Si phlogosî venarum lætione paulo profundius adveniat, tunc æstherum per illas membranas oblique descenduntium arteria occidit, præter ardorem et dolorem venarum, lætione atque vel ex parte, vel omni parte, atque ventibus arteriæ ultra modum distans, dolorem oblique ad vena: ascendentes, nec minus ad apertam vena: plantarum, dorsi, irritabilis symptomata producit. Ubi lætione atque ea lætione contingat, tunc sub vena prominunt venæ, mox omnes vena: absolute ætherum, ac cito, ex rigante in ætheribus vena:que polvi urina, vel aliam disceptio, vel letalis sequitur gangrena. Si interiorum magis venarum partem inflammatio invadit, tunc ad pulsum duriorem et dolor irritabilis quoque levissimum impatiens vehementer impedit ad posteriorem vena: partem hærens affectio, in locutione symptomata atque inflammatione lætione, in tunc tumore, alii obstipatione, hæmorrhoidali vena: tumore, pulsatione et acuto dolore caracteris. Si vena: latus phlogosî contigiat, ob inflammationem organi capitis, ac vena: totius vena: irritabilis, continua ad rigendum vena, et cum spasmodica vena: contractio ad impellit, aliter ejusdem vena: agit. Phlogosî in vena: collo sedem

habente, vel periculi regimini summi cura debetis attentio dignetur, utque ex urina illius supponas, tamen ille oculis ac lingua ex intus dolens, magis quam in quocunque alio cystitidis cura, stringat. Accedunt et urinae ardoris certissime in uridus, quasi flamma illius proserpsit, cum perpetuo sanguis creante urina et dolentissime: urina vel praeceps interdipere, vel in guttulos aliquot reger excurrere valet, illa summo crescit flammis reprimatur.

Morbo progrediente, symptomata quae periculi videtur adjectumque humorem manifestant, nec non ea quae a periculi vicia remanent cum hoc viciis remanere possent, in urina videntur. Dolens hinc ad totam abdomen, lumbos, urethram, perineum, testis, vaginam, partem internam coxae usque ad crura et pedes diffunditur; accedunt abdominis quibus distensio variat, caesa, angustia, vomitus biliofus, verba periculi: modo curat, expectat, modo delirium, sopor, motus convulsi cum pulsu cili, frequentissimo; quae denum vici flammam imponunt.

Quae tunc exponimus, cystitidis gravissimae et quidem letalis decursum sistit. sed neque adeo gravis semper est morbus, nec flammam adeo tristem in plerisque aegris obliat. Interdum enim aptus et debito tempore adhibita methodus opera, fucitibus aliis circumstantiis, symptomata, loca ut crescant paulatim attenuantur: dolores, abdominis tumor, urinae difficultas abeant, silem cessat, et aeger intra quatuor, septem, decem dies, vel amplius ad morbum, valetiam recuperat.

• Si cystitidis acuta (in Causis) fractis jam mor-

depletur, vel debili acie creta, in intestinum re-
ctum, ad perianthum, ad uterum ipsam, ad peritonae-
um, viscera varia esse inflammationes cum variis con-
suetis, ac densum cum cilia mucis, in ipsum abdomi-
nem, pelvisque uterum aperit. Certe utam, ac per-
forationem quancunque materiam, quae cum urina ac
mictura excretatur, pro parte libet. • Per mictum
enim (ait J. P. Frank), ex diarrhoea in viscera
deposita acm, ex chronicis huius visceris, saepe ha-
emorrhoidali phlogosi, ac viscere quasi corpus cuius-
dam inflammationis, acutissimae parti, utique ten-
tam materiam, sine ictu caliditate periculo,
urina effluens expulsum. •

Maxima quoque sollicitudo opus est medici, in
diuturnitate, quibundam in oculis, ac per ex vero
visceris oborta, vel potius a prostrata uti viscerum
sensuum suppositione praesent.

Induratio.

Induratio non est, praecipue ad viscera corri-
piunt hic tamen citius cyatidis diuorant magis est
familia, saepe difficiliter medico agnoscendum, si
debite praegressa symptomata perpendere, praeter mo-
lestum pondus sensationem ad perianthum, de qua
sepe consequitur, ac variis functionis visceris turbis,
tenorem densum fore induratum, digito in anam vel
vaginae introito, percipiat.

Gangraena.

Exitus non levis. Ipsi appropinquante • ori-
tur, per totam inflammationis diuturnam suppositum,

et pons ipse gangrenosus, tandem curati sunt Albert. Deoque observante clarissimo Sprugel, curati modo in interitum agunt, et per curam remanentem edificant.

V. Cura

Methodum antiphlogisticam energicam tradunt casus praedicti: venesectiones singulas generatim frequenter repetitas, et post ipsas, leucum magno siccum potuato, pedibus, hypogastrio adplicatis. Sempiternis, cum medicis antiquioribus, magnam et vana potum minutionem, venesectiones et leucum anteposita. Chopart cum, praeterit et vana domi potu, domando tamen cystitis urinali copulatur.

Balnea tepida, statim post sanguinis emissionem, et quidem per plures horas continuata, tri, quatuor in die repetita commendat Degin. Et re quidem vana siccis oculorum non est, cum antiphlogisticis oculi sympathia cum organo ure-potetia, ita, ut illius tactus relaxatio et subsequens transpiratio a balneo indurata, modo regredi salubri supra vesicam phlogosi detentum. Sub morbo nocendum prorecta, lapida potui quam calida prestant fontana, quo loco dolor urget adnotanda (Frank), sub majori vero inflammationis intensitate, illa quae potenter relaxant, balnea compe, semicupia, semicupia resiliens, potuatores indicator, Negligens praeter sua sua dyspnoea alona, maculag, mei.

Inter remedia interna, ea quae relaxant et temperant, tradenda; quomodocumque sunt, potus omnes

temperantes, anælogismi, et purgantes domi. Nervum a Scleromening reſicitur, et datus in principio, cum ea mente che irrita troppo fortemente la vena... .

Doctus Cassia, causam caeterorum Angliæ medicorum servens, quam statim in cura cystitidis acutæ commendat; sed talem est ab eodem remedia se se abstinere, nilum in principio, juxta J. P. Frank instituit. « Opus in hoc morbo, sub maximo hinc cruciata, potiusquam puer neque inflammationis stultia sit, locus esse non potest. Tunc vero, si vel a calculo, vel a graviori quavis dolor provocetur ac pendat; tinctura thiburæ portio vel uno communi, vel cum emulsionibus arbuti perfecta simul indicabitur. Nec mirum reliqua post cystitidem rursus medicabitis morbose, quam subinde expectabitis ». Begu opiat per unam injectionem vult, quæ ipse referente, magis contentum cum in partibus jam irritatis immediate agant, quam si narcotice per se administrarentur.

Si, ichthuriæ causæ urinae extenditæ securitas regit, sique ab rursus in mentis curvis constitutionem, nec aliam quidem deſit æstus chordæ esse possit, a quavis ulteriori experimento, hic facile cuncta fuit, abstinendum Frank vult, et ad veticulæ puncturam promptissime descendendum. Hic tamen in re, incert Begu, ad emphylogitiam potius ac seducta balnea preparandum esse; nam horum opus, vel urina paulo post sponte exit, vel nilum neque catheteris introductione tollere vult.

Si cystitidis præterit pedagricæ vel arthriticæ acutæ, tunc ad altissimam prius affectum, morbum cum cura irritare oportet, dispanantem, velicantem

vel letalem epe. Cereus tamen, ne vesicatoria cathartica confirmetur, quia, quum virtute in vesicam electiva praeditus sit, ab eadem absorptione liquorem vitalem pathogenis latenter. Unius suppressionis ablatam videt Petrus, statim ac pedagogica accione deinde ad solam se restituit eodem. Vir quidam (carnat, Doria) repente a dolentibus fortissimum in pedibus aggressus est; dolores tamen ex pedibus in artubus et venter se se traxerunt, et quo maior molestia et minor suppressio erat; venter irritabilis ad plenum in prima media sede, et oborto de ventre, multum vacuus dereliquit.

Quae interea cystitis + calculi praesentia evolvitur et sustinetur, et vesiculae praedictorum coactio, cystitidis curam praecipitatur, quod profecto neque curata est, neque tale, ut prius inflammationis operamenti methodo fuerit cohibita, aliter aggravescentis plerumque in ipso venter invenit.

Illa, tandem quae ab impedimento catheterisationis sua origine nascitur, catheterisationis auxilium non parum antea complens sapie, curatur.

Hic, quae omnes inflammationes gravissimas apte est, impetanda.

VI. Prognosis

Furunculorum cystitis magis est: etiam ab acutissimorum ac membranosorum vesicis catarrhis, et fluxibus in illas paralyticis vel gangrenis terminatur.

Letalem declinavit Rostius, si cystitidis dolentia, vel coarctatio, vel gravis illa symptomata mo-

cedant. Quod si indurati finguli, ac peritragmatici extensorum apparuerint, mors in proximo est.

Cystitidem acutam periculisorem in vesiculis, a repetitis hujusmodi equis morbis venis, habet Regia.

Altemum quoque hanc equis acutis, gravissimam in tactu cellulari male indurant, equis acutis, et rursus indurati ab ipsa detenti, vesicula acutis.

Tandem peritragmatica altema gradus cystitidis completa, gravi semper peritragmatica periculis.

VII. Cystitis chronica.

Cystitis chronica nomen, phlogosi membranarum mucosae vesicae, a medicis impositum fuit, licet non nisi propria, cum interdum hic morbus decessum acutum obliat. Quibus catenham vesicae, hanc phlogosim nominant; et in quibusdam morbis rectis, plerumque enim obsequio notabili una secretionis morbi observatur. Sed de nomine satis.

Cystitis chronica frequens in vesiculis est, plerumque quatuordecim, interdum epidemica, in Gentes credimus, qui talia se vidisse avert.

VIII. Symptomata

Ipsam praecedunt quodque fluxus haemorrhoidalis, pondus acutum in ventriculo, doloris recurrentis vel acuti et tantis in vesica cum pondus acutum ad periculis.

Symptomata vero quae cystitidem chronicam seu catenham periculis declarant, sunt: praecipua

contrarius fieri coniungendi cibus cum tristitia volentis-
simo, adeo ut saepe in hora, interdum citius magis
frenas horas momento inger, ut remanens excruciat ten-
tationis erat, quia tamen plus quam guttulis aliquot
sustineri possit. Dolor vel cibus in, vicia est, vel
levi, profunda, citius, plerumque in hypogastrio
et peritoneo. Urinae quae excruciat tunc apparet mu-
co albeni, vel ferreus, pellaculo, mucoso, fluidum
raris occupato. Nec copiam interdum citius ipsam
qualitatem sapit.

Accedit namque febri non adeo fortis, quae
interdum intermissionem periodicam signare videtur;
horripilationes autem ipsa irritari, succedente calore
et levi sudore.

Quandocumque febris densa, et morbus prolixus le-
vatus esse videtur.

Si morbus neglectus, vel parte curatus, vel ca-
tara non incurabile fuerit, ad menses et annos per-
dant, accidentibus tamen appetita debita, menses,
difficile digestionem, rursus prostrationem, cursum, vel
febrem hectica, et morte.

IX. Diagnosis.

Ab hepatis (§ VIII), chronicam cystitidem le-
vis digressio, cuius pars. Verum quod maxime est
pro cura morosa, difficile interdum occurrere, ut mor-
bus ex acutissimo crasi, an ex peculiaribus, ut
urethrae stricture, morbo prolixus, vicia calculo-
sum. Hoc ultime in casu, vel per catheterismum, vel
per aqua explorationem, diagnosi summoque adjuvatur.

X. Causae.

Cystitide chronicas originem praebent, speciali ratione, ab aliis apertissimorum, et distinctiorum, repletionum irritantia, venenis ab aliis, blennorrhagis, calculis, acutis, vita sedentaria; deorsum et cystitis ipsa acuta saepius in eodem subiecto repetita.

XI. Causa et Prognosis.

Quaevisque morbi est methodus, methodum aetiologicalam autem generalem exposcit, praeteritis si fibris constituta habent. Ventrisectionem per laproscopicam adplicationem, utitur evadant, quidquid in contrarium tentari voluerit Doctor Garcia, qui sanguinis emulsionem non laudat, « a morbo che il dolore nella regione della vesica non sia considerato; ed allora basta ordinariamente l'applicazione di sanguisuga ». Post ventrisectionem, blennorrhoeam adplicationem, balnea, lotia caeteraque in cystitide acuta commendata, utitur; respectu saepius habito ad morbi gradum et vitium status.

Silicis hoc praeterendum non est, clavis Chirurgum Delpech, balnea copiose opo, cystitidem catarrhalem autem gravem in aut, ut sic dicam, incutiente japonica. Quae res, et opo a medicis sibi dignis recipi, remedium hoc cito et tuto mendentur morboque venae phlogosia vincere.

In morbo jam praeterito, unum medici balneum commendat, catarrhalem saepe, balneum solutivum, et copiose.

Chaput injectorem et aqua vegeta minerali in venas, optime cum venosis adhibet. Gibba superiora deligens decoctum in venas injection, commendavit. Hanc attamen diversa modis, quas in partibus morbo affectis evenitur, necessaria adhibenda esse debet, ideoque, aut valdeque varia esse possunt, aut impressionem subalternam requirere; quapropter maxime cautela adhibenda.

Si morbus recens adhuc sit, plerumque medici coarctata optatum consequenter efficiunt. si vero jam adhaerens, vel a longo sinu tempore perduraverit, et si aeger in sensu jam sit coarctatus, nil aliud a medicamentis sperandum; neque magis si morbus a causa mechanica (calculus ut c.) pendat. Hinc est quod Lassus venose coarctatione, omnem plerumque insensibilem deduxerit, et Sömmerring pronuntiaverit: « accordi il stato di vena sotto la influenza di un saggio metodo di vena distensione d'intensità, pure i vechi, che ne sono affetti, lo conservano fino al termine del loro giorni ».

THESES DEFENDENDÆ.

I.

Alvus, non ingectis sennæ, sennæ corporeque vitæ ad altioræ artibus potestatem.

II.

Salutem gastricam cupias effectum, quem causam morborum gastrorum.

III.

Digestionis languorem ex lenta gastro-entericâ frequenter oriundum.

IV.

Therapiam resistentem in acutis phlogosis incertam et periculosa.

V.

Omnes vires vegetativas magisterium in offerendo et concinendo sanguine versatur.

VI.

Ob inductionem physiologicam, vires arteriales cum vasis anastomosis, minus ac esse possunt frequentia.

VII.

Nervitima triam encephali et medullae spinalis membranis continuationem abest.

VIII.

Decipiantur, qui oculi conjunctivae nervum pro parte tribuant naturae.

IX.

Dehinc a completis vicibus parvis derivare, damnable error.

X.

Totus duralis, a germine dependit non repudiando.

